

עת"א 40187/03/18 - שפדיה סמנדייב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 40187-03-18 סמנדייב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר שפדיה סמנדייב
נגד המשיבים 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המבקש להורות על העברתו לבית סוהר באיזור המרכז.

העותר טוען כי נערך דיון בעניינו ב- 05/2016 וכי בית המשפט הורה על העברתו לכלא מעשיו בהקדם, אך ההחלטה לא קוימה. לטענתו, במקום להעבירו לכלא מעשיו, כפי שהוחלט על ידי בית המשפט וכמתחייב מהוראות הפקנ"צ, לפיהן אסירי הפרדה ינוידו לבית כלא אחר כל 6 חודשים, הוחלט שלא להחזיקו עוד בהפרדה ולהעבירו לאגף "שמור".

העותר הינו אסיר פלילי, מרצה עונש של 15 שנות מאסר, לאחר שהורשע בעבירות של בעילה באיומים, בעילה הגורמת חבלה גופנית, מעשה סדום, הדחה באיומים ובכח, קבלת דבר במרמה, איומים והעלבת עובד ציבור.

תגובת המשיבה

המשיבה ביקשה בכתב התשובה להורות על מחיקת העתירה בשל אי מיצוי הליך מנהלי. המשיבה מציינת כי העותר לא פנה בבקשה מנהלית להעברה. על כן, נושא זה לא נבחן ולא התקבלה כל החלטה בעניינו.

בדיון שנערך ביום 15/5/18 ולאור התרשמותי מהקושי שיש לעותר לייצג את עצמו הוריתי על מינוי סניגור לעותר.

טענות העותר בדיון

ב"כ העותר טוען כי במסגרת דיון קודם - עת"א 20172-05-16, אמנם בית המשפט לא הורה על העברת העותר לכלא מעשיו, אך הורה למשיב לשקול את עמדתו ולבדוק את טענתו, לפיה קיימת אפשרות להעברתו לכלא מעשיו. לאחר החלטה זו לא הוגשה כל הודעה או תגובה מטעם המשיבה. העותר טוען כי פנה בכתב למפקד האגף בכלא בבקשה לבחון את האפשרות להעבירו לכלא מעשיו, הקרוב למקום מגורי משפחתו - אור עקיבא. בגלל המרחק בני משפחתו

אינם מבקרים אותו מזה שנים. העותר הועבר לאחרונה מאגף הפרדה לאגף שמור.

העותר טוען עוד כי גם ללא פניה מנהלית, חלה חובה על המשיב לפעול על פי החלטת בית המשפט, לבדוק את האפשרות להעברה ולהודיע דבר.

המשיבה טענה כי לא היתה בקשה מנהלית להעברה לכלא אחר, שזהו הסעד אותו מבקש העותר ועל כן, גם לא היתה החלטה מנהלית. ככל שיבקש העברה, תידון בקשתו.

לעניין הטענה כי המרחק מונע מבני משפחתו לבקרו, מצינת המשיבה כי גם בתקופה בה שהה העותר בכלא השרון, הקרוב למקום מגורי משפחתו, לא הגיעו בני המשפחה לבקרו. לא היתה החלטה שיפוטית או מנהלית להעבירו לכלא מעשיהו.

בתום הדיון ניתנה למשיבה שהות להגיש כתב תשובה משלים.

בכתב התשובה המשלים עדכנה המשיבה כי ביום 10/4/18, נדונה בקשתו בפני הגורם המנהלי והוחלט כי בהעדר תאים ריקים באגפים שמורים ו/או הפרדה ברמה הארצית, שלא להיעתר לבקשתו.

באשר לבקשה להעברה לכלא מעשיהו, העותר לא עומד בתנאי הסף משום הגדרתו כ"אסיר סג"ב", הגדרה המחייבת החזקתו בבית סוהר ברמת ביטחון מירבי. כלא מעשיהו איננו ברמת הביטחון הנדרשת לאסירי סג"ב.

בתגובה לכתב התשובה המשלים, טוען העותר כי הנימוק לאי העברתו - העדר מקומות פנויים הינו נימוק בלתי סביר בעליל. עוד טוען העותר כי ההחלטה עליה נמסר בכתב התשובה המשלים, לעניין הגדרתו כסג"ב, הגדרה זו נועדה להכשיל את בקשת ההעברה.

דין

נראה כי התנהלות הגורמים הרלוונטיים לא היתה תקינה. התנהלות זו היה בה כדי לפגוע בזכויות העותר.

בדיון בתיק 20172-05-16 שעינינו בקשת המדינה להארכת תקופת החזקתו של העותר בהפרדה, ניתנה החלטה ביום 26/5/16 המורה למבקשת לשוב ולשקול את עמדתה, לאור ספקות שעלו לגבי השאלה האם אכן אמירותיו והתבטאויותיו, כעולה מהמידעים, מבטאים מסוכנות ברף הגבוה המצדיק המשך החזקתו בהפרדה. בהחלטה נדרשה המבקשת במיוחד לבדוק את טענותיו של העותר לפיה קיימת אפשרות להעברתו לכלא מעשיהו לאגף 4 בו מוחזקים אסירים שהורשעו בעבירות מין ולהגיש עמדה משלימה בתוך 21 יום.

בעמדה המשלימה שהגישה המבקשת נכתב כי לאור החלטת בית המשפט נערכה בדיקה נוספת מצד כל הגורמים המקצועיים הנוגעים בדבר והוחלט שאין מקום להוציא את העותר מהפרדת יחיד משום שעמדת הגורמים המקצועיים וגורמי הטיפול סבורים שהמשיב הינו אסיר תוקפני, אלים ובלתי צפוי, התנהגותו האלימה והבלתי צפויה מעלה חשש כבד

לחיו ולחיי אסירים אחרים וסגל בית הסוהר.

גם גורמי המודיעין אף הם נותרו בעמדתם כי יש להותיר את המשיב בתנאי הפרדה, לאור המסוכנות כעולה מהחמ"ן. חמ"ן שלילי נוסף הצטבר מאז הדיון הקודם.

למרות עמדתם "הנחרצת" של גורמי שב"ס, ניתנה החלטה ביום 21/6/16, בה נעתר בית המשפט באופן חלקי בלבד לבקשה להפרדה והורה על המשך החזקת האסיר. בהחלטה צוין גם: **"בתגובה המשיבה שהגישה המדינה לא מצאתי תשובה מספקת מדוע בקשתו של האסיר לעבור לאגף עברייני מין בכלא מעשיהו "איננה רלוונטית".**

נראה שלא נעשתה בדיקה של ממש לגבי אפשרות העברתו של העותר לכלא מעשיהו, כפי שהורה בית המשפט. בתגובה לעתירה הנוכחית ביקשה המשיבה למחוק את עתירתו על הסף משום שלטענת המשיבה העותר לא מיצה את כל האפשרויות לפניה מנהלית.

בדיון שנערך ביום 29/5/18, טענה ב"כ המשיבה בראשית הדיון כי לא הוגשה בקשה מנהלית ועל כן אין החלטה מנהלית וחזרה על הטענות בבקשה למחיקה על הסף.

רק בהמשך הדיון ובעקבות התעקשותו של ב"כ האסיר להביא את עמדת האסיר הוא פנה בבקשה בכתב אותה העביר למפקד האגף, ביקשה ב"כ המשיב לתקן את עמדתה ולהתנצל, בציינה כי אכן לאחר עיון בתיק הממוחשב מתברר שבין הבקשות והפניות השונות של העותר, ישנה גם בקשה למעבר לכלא איילון, השרון או מעשיהו, בקשה שהוגשה עוד בחודש מרץ 2018.

בכתב התשובה המשלים שהגישה המשיבה ביום 31/5/18, דיווחה המשיבה לראשונה כי אכן הגורם המנהלי דן בבקשת העותר להעברה והתקבלה החלטה מנהלית ביום 10/4/18 - דהיינו כחודש וחצי לפני הדיון שנערך ביום 29/5/18. על פי ההחלטה לא אושרה העברתו של העותר לכלא באיזור המרכז בהעדר תאים ריקים באגפים השמורים.

החלטה מנהלית זו לא הובאה לידיעתו של העותר, למרות שהיא התקבלה זמן רב לפני הדיון.

בנסיבות העניין, אני מורה למשיבה ליתן עדיפות גבוהה להעברתו של העותר לבית כלא במחוז המרכז, לכשיתפנה מקום באחד מבתי הכלא בו מצוי אגף שמור.

המשיבה תגיש לבית המשפט הודעת עדכון בתוך 30 יום.

ניתנה היום, כ' תמוז תשע"ח, 03 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

